

Dem Bu Dem

– Mucella Pakdemir · 02 Aralık 2017

.
Baykuşlar çığlığında
Tülü yırtılıyorsa zamanın,
Huzur yataklarından uyanıyorsa anılar,
“Bana ne oldu böyle?” deme.

Göğsünde hançer dürtün
Koşuyorsa kıyametine,
Boşaltmışsa zembereğini
Tüm cesaretin,
Korkularına bürünme.

Yaka paça şimdi mazin.
Sırra kadem gizemlerin.
Geldi işte, yapıştı ellerine;
Sakın üstüne sürme.
Akıtırım pınarlarımı,
Ne kadar kirlenmişlerse de,
Yıkarım gözlerimde.

Yarı uykuludur yakan beyazlık.
Yanağını kızartır diken ayazlar.
Dudak kenarlarında kalan reçelinle,
Bebek masumiyetinde,
Anne eteğini tutar gibi
Yapış eteklerime.

Gölgelerinde üşüyor patıkam.
Kuytularına bıraktım izlerimi.
Ayak seslerine hasretliğim,
Yürürken depremlerinle.

Bencil sessizliğini delen
Fısıltı oldum dinginliğine.
Vesveseli dualarımla

İřaretlerini gizlice
Bana evirdim,
Dön de gel diye.

Dem bu dem, sevdiğim!
Sen o sen misin?

Mücella Pakdemir